

*Rondom Antonius Abt, Bernardus,
Blasius, Gummarus en Willibrordus*

Nieuwsbrief van de Vijf Heiligen Parochie Nr.164 Vrijdag 13 december 2024

Bereikbaarheid van onze parochie

Voor dringende zaken als uitvaarten en ziekenzegen
zijn we bereikbaar via 06-10490088

Wegwijs binnen onze Vijf Heiligen Parochie

Contact met het pastoraal team

Wilt u graag in contact komen met een van de leden
van ons pastoraal team,
pastoor Ronald van Bronswijk
of pastoraal werkende Giny van der Korput,
aarzelt u dan niet dit te doen.

Dit kan rechtstreeks via telefoonnummer
06-10490088 of via ons parochiesecretariaat:
Tel: 0162-682303 of e-mail: info@naardekerk.nl

Het parochiesecretariaat en de parochiekantoren vormen een belangrijke schakel binnen onze
parochieorganisatie, voor verdere informatie kunt u altijd contact met hen opnemen.

U bent er van harte welkom.

Hieronder vindt u de openingstijden, de (e-mail) adressen en telefoonnummers:

Parochiesecretariaat Made: Annie van Groesen

Het secretariaat van de Vijf Heiligen Parochie is gevestigd op het adres Kerkstraat 6
4921 BB Made. Telefoon: 0162-682303. E-mail: info@naardekerk.nl

Kantoortijden: maandag 12.00 uur - 15.00 uur,
dinsdag, woensdag en vrijdag van 9.00 uur tot 12.00 uur.

Dinsdag: Open Huis met pastoor Ronald van Bronswijk.

Parochiekantoor Terheijden: Annetti Schaap

Markstraat 2 4844 CR Terheijden. Telefoon: 076-5931216.

E-mail: terheijden@naardekerk.nl Kantoortijd: vrijdag van 9.30 uur tot 12.00 uur.

Parochiekantoor Wagenberg: Fien van Mook

Dorpsstraat 56 4845 CG Wagenberg. Telefoon 076-5931236.

E-mail: wagenberg@naardekerk.nl Kantoortijd: dinsdag van 9.00 uur tot 12.00 uur

Vieringen en activiteiten binnen onze Vijf Heiligen Parochie

Zondag 15 december 2024 Derde zondag van de Advent	9.30 uur Seniorenpartner 'de Wijngaerd' Made Eucharistieviering R. v. Bronswijk Cantor H. Vergouwen, organist J. v. Otdorp. 14.30 uur Jubileumconcert AST in H. Antonius Abtkerk Terheijden
Zaterdag 21 december 2024 Vierde zondag van de Advent. Extra-collecte Kerstattentie-actie	19.00 uur H. Antonius Abtkerk Terheijden Eucharistieviering R. v. Bronswijk GumarAnto en Herenkoor St. Antonius Abt o.l.v. J. Terpstra , organist J. v. Otdorp.
Zondag 22 december 2024 Vierde zondag van de Advent	9.30 uur Seniorenpartner 'de Wijngaerd' Made Eucharistieviering R. v. Bronswijk Cantor H. Vergouwen, orgel J. Horbach. 17.30 uur – 22.00 uur Herdertjestocht 2024 Wonderzoeken VHP Zonzeelseweg 20 Hooge Zwaluwe
Dinsdag 24 december 2024 Kerstavond	18.30 uur H. Gummaruskerk Wagenberg: Kerstgezinsviering G. v.d. Korput m.m.v. Opstaporkest en Jongerenorkest van Harmonie OVU. 19.00 uur Seniorenpartner 'de Wijngaerd' Wijngaerdviering A. v. Kuyck met zang van Tempeliers. 23.30 uur H. Antonius Abtkerk Terheijden Eucharistieviering R. v. Bronswijk Anthony Singers Terheijden o.l.v. Nadia Rutkovska, piano René van Assche.
Woensdag 25 december 2024 Eerste Kerstdag	9.30 uur H. Antonius Abtkerk Terheijden Eucharistieviering P. Schellens GumarAnto en Herenkoor St. Antonius Abt o.l.v. J. Terpstra , organist Jos Horbach 9.30 uur H. Gummaruskerk Wagenberg Viering van Woord en Communie G. v.d. Korput Blasiuskoor o.l.v. H. Vergouwen, organist J. v. Otdorp
Donderdag 26 december 2024 Tweede Kerstdag	9.30 uur H. Gummaruskerk Wagenberg Eucharistieviering R. v. Bronswijk Cantor H. Vergouwen,orgel J. v. Otdorp

Ik kom je redden van je duisternis en donkere vlekken

Een paar weken geleden ging ik vroeg naar bed. De wekker had ik niet gezet. Ik had geen afspraak staan voor de volgende ochtend. Ik zal wel zien hoe laat ik wakker word, dacht ik. Ik liep naar boven. Mijn twee honden liepen voor me uit de trap op. Eén van de honden was al boven en sprong op mijn bed en ik ging er naast liggen. De andere hond lag aan het voeteind.

Ik nam zoals altijd de dag door, zeg maar een soort gewetensonderzoekje. Wat heb ik vandaag gedaan? Mijn tijd goed besteed, geen mensen tekortgedaan? Ik begon zo wat te mijmeren. Het is bijna kerstmis , dacht ik en stelde me voor dat mijn bed de kribbe was en ik in deze wereld geboren zou zijn, net als het kerstkind. De honden lagen inmiddels naast me wat te ademen.

“Ach het zal wel”, dacht ik. Het was niet anders dan wat de dieren in de stal van Bethlehem deden om het kindje warm te houden met hun adem.

Daar lig je dan in deze wereld op dit moment in deze tijd. Het is donker om me heen. Hoe zou het kindje Jezus zich gevoeld hebben, in deze wereld in deze tijd. Gevlucht met zijn ouders, Jozef en Maria. Vluchtelingen in deze tijd, vaak niet welkom zijn. Ze zijn er helaas nog steeds.

Wat doen wij er aan in onze wereld? Geen onderdak kunnen vinden? Culturele verschillen, andere huidskleur, ze verstaan onze taal niet. Teveel mensen, te weinig huizen? Geen plaats. Geen zin om hen op te vangen? Laat ze het zelf maar oplossen, terug naar hun eigen land? Altijd wel een reden om te negeren of te accepteren?

Maria en Jozef hadden in ieder geval een plaats gevonden in een eenvoudige stal. Niet in een herberg van alle gemak voorzien. Luxe is niet nodig. Meer of minder.... Genoeg is genoeg? Het kind in de kribbe heeft een andere visie: het gaat niet om luxe, geld en goed. Maar om mensen. Iedereen mag er zijn. Iedereen is kind van God de Vader. Ik houd van iedereen evenveel. Ik wil vrede op aarde.....en wij

mensen? Is deze opdracht in onze wereld te groot? Besteed je je tijd goed?

Het gaat er in onze wereld zo vaak aan toe wat dit kind als 'Redder van de wereld' niet wil: oorlog, geweld, machtsmisbruik. Mijn rechten, mijn eisen. Het moet gebeuren zoals ik het zeg en wil.

Een Baby, een Kind, kijkt je aan en stelt jou de vraag: word wakker, je slaapt.

Denk je echt dat je zo gelukkig wordt? Zoek vrede in jezelf. Die volledige vrede die Ik jou alleen kan geven en kom tot Mij. Volg Mij als je onder pijn en verdriet gebukt gaat om wat mensen jou aandoen.

Ik ben juist met Kerstmis in deze wereld, jouw wereld, geboren om jou mijn licht te brengen en jou te redden van je duisternis en je donkere vlekken. Ik haal je uit je droom, uit de nacht en ik zet jou in het volle licht! Waarom? Omdat ik van je hou en zelfs mijn leven voor jou geef!

Namens het parochiebestuur en pastorale team van de Vijf Heiligen Parochie
Gezegende kerstdagen!

De dagen korter, de nachten donker.

Ik keer naar binnen en luister

niet naar de waan maar naar de stem

die zachtjes tegen mij fluistert

daarbinnen in mijn hart.

In memoriam

Op maandag 9 december jl. namen we in de H. Gummaruskerk te Wagenberg afscheid van Jolanda van Dongen - de Wijs (60) echtgenote van Léon van Dongen.

Veel sterkte gewenst en ons medeleven voor Léon, kinderen, kleinkinderen en verdere familie.

Moge Jolanda rusten in vrede.

Licht op de Adventskrans

3e weekend van de Advent

Wie durft nog verlangen uit te spreken?
Als deze wereld het antwoord is op alles wat
gedroomd, verhoopt geloofd is,
Wat blijft er dan over
voor schuwe dromen
om je in stilte aan te warmen?
Verheug je,
adem je vol met blijdschap
durf het feest van verlangen aan.
Kijk en zie:
het licht krijgt de overhand.

4^e weekend van de Advent

Vandaag wordt de kringloop
van duisternis en kwaad doorbroken.
Een cirkel van licht
dient zich aan als de zon
die de dagen doet lengen.
Zie, verlang, hoop, geloof.
Het Woord van God: een wonderwoord
van Gods nabijheid
Immanuël
God-Met-Ons!

Herdertjestocht zondag 22 december 2024

Na een succesvolle herstart vorige jaar, staat eigenlijk niets een vervolg van de Herdertjestocht in de weg.

Zij die vorig jaar mee hebben gelopen zullen gemerkt hebben dat er qua opzet en organisatie weinig veranderd is aan de Herdertjestocht. Dat is dit jaar niet anders. Aan een succesvol concept moet je niet al teveel sleutelen. Wel luisteren naar de deelnemers en daar waar mogelijk aanpassen.

Vorig jaar vroegen we de deelnemers om als klankbord te fungeren. Er kwamen de nodige reacties binnen waar we rekening mee hebben gehouden bij de organisatie van de nieuwe tocht.

De tocht hebben we ingekort tot 9 km. Het streven om zoveel mogelijk autoluw dus onverhard te wandelen hebben we gehandhaafd omdat het wandelen op onverharde paden onlosmakelijk

verbonden is met de Herdertjestocht. We realiseren ons dat we daarbij mensen die slecht ter been zijn geen plezier doen maar vragen om begrip.

Wel is er een mogelijkheid dat mensen die door fysieke problemen of anderszins niet mee kunnen wandelen maar wel graag de Kerstbijeenkomst bij willen wonen hiervoor in de gelegenheid te stellen. Omdat de Kerstlocatie geheim is zullen we die locatie en het tijdstip pas op de avond zelf bekend maken aan hen die zich daarvoor hebben aangemeld.

Wat is er mooier en zinvoller dan voor Kerst met elkaar te gaan wandelen , als herders de avond in, de nacht tegemoet. Het idee achter de Herdertjestocht is even simpel als bijzonder. Je wandelt met bekende en (nog) onbekende herders in het donker de polder in en gaat in gesprek of op zoek naar de stilte met de warmte van de mensen om je heen die samen met jou om dezelfde reden mee doen. Het is geen stille tocht maar je mag er zelf wel een stille tocht van maken. Iedereen doet mee vanuit zijn eigen motivatie.

De wandeling wordt onderbroken door een aantal "haltes" om de inwendige mensen te versterken of voor bijzondere ontmoetingen die passen bij de Kersttijd. De route blijft geheim.

Je verneemt alleen waar je vertrekt en waar je aan het slot terugkeert.

Belangrijke Informatie Herdertjestocht 2024

- We **verzamelen om 17.30 uur** bij de Natuurboerderij Zonzeel van de familie Rasenberg aan de Zonzeelseweg 20 te Hooge Zwaluwe. Daar moet je inchecken en stellen we de wandelgroepen samen. Voor de liefhebbers is er koffie, thee en chocomel.
- Goed schoeisel en lichtgevende hesjes worden aanbevolen.
- Er is EHBO aanwezig.
- Aan mensen die binnen een straal van 10 km wonen vragen we om met de fiets te komen. Er is parkeergelegenheid maar die is beperkt. Overweeg ook om te carpoolen of je te laten afzetten.
- **Om 18.00 vertrekken we de polder in om tussen 21.30 en 22.00 uur weer terug te keren** bij de Natuurboerderij Zonzeel van de familie Rasenberg.
- De kosten voor de wandeling zijn 12,50 euro per persoon.
- Wil je alleen de Kerstbijeenkomst bijwonen dan betaal je 7,50 euro per persoon.
- Deelname is op eigen risico.

Aanmelden Herdertjestocht 2024

Aanmelden doe je door een mail te sturen naar:

wonderzoekenvhp@gmail.com onder vermelding van:

Herdertjestocht 2024

- In die mail vermeld je je naam, leeftijd, geslacht en telefoonnummer + e-mailadres.
- Mocht je met meer mensen/vrienden willen deelnemen geef dat dan aan en vermeldt ook hun gegevens en geef aan wie het inschrijfgeld overmaakt.
- Wanneer je alleen de Kerstbijeenkomst wil bijwonen dat graag duidelijk aangeven.
- Wanneer wij je mail ontvangen dan krijg van ons een bevestiging met QR code.
- Zodra wij je inschrijfgeld binnen hebben, is je aanmelding voltooid en krijg je van ons een bevestiging.
- Aanmelden kan tot en met 20 december a.s.

Op tocht door de Advent naar Kerstmis

Op de website Vier.nu over christelijke hoogfeesten, staat vanaf het begin van de Advent, zondag 1 december, Kerstmis centraal. De site is gevuld met informatie, downloads en links over Kerstmis en wordt gedurende de Adventstijd nog verder aangevuld, onder meer met een video met een kerstwens van de Nederlandse bisschoppen.

Geboortedag van Jezus

De precieze geboortedag van Jezus is niet bekend. In het Westen is het feest van Kerstmis

op 25 december geplaatst. Dat gebeurde met opzet, ter kerstening van het heidense feest van de winterzonnepunt.

Winterzonnepunt

Het licht van de zon was en is in veel natuurgodsdiensten de bron van het leven.

De winterzonnepunt op de Romeinse kalender vond plaats op 25 december.

Dat is het moment dat de zon weer in kracht toeneemt: in de natuurgodsdiensten reden om het Nieuwe Leven te vieren. De winterzonnepunt heette in het Romeinse Rijk de *dies natalis solis invicti*: 'geboortedag van de onoverwinnelijke zon'. De dag stond in het Romeinse Rijk in het teken van Mithras, een zonnegod die volgens de Perzische mythologie uit een maagd geboren was.

Mithras-feest wordt Jezus-feest

Het was de vroege katholieke Kerk een doorn in het oog dat de Mithras-cultus bleef bestaan. Om de zonnedienst eens en voor altijd te beëindigen besloot paus Julius I (337-352) rond het jaar 340 dat de christenen voortaan op de *dies natalis solis invicti* het geboortefeest van Jezus Christus moesten vieren. Christenen, zo meende Julius, behoren Hém te aanbidden als het Licht dat de duisternis voorgoed verjaagt en eeuwig leven schenkt.

Hardnekkige cultus

De zonnecultus zat diep bij het Romeinse volk. Vandaar dat kerkvader Augustinus (354-430) zich genoodzaakt zag om in een preek nogmaals te benadrukken: '*We vieren met Kerstmis niet de geboorte van de nieuw geboren zon, maar van Hem, die de zon geschapen heeft*'.

Nog weer iets later beklagde paus Leo de Grote (440-461) zich er over, dat sommige christenen bij het betreden van de basiliek in de voorhof nog altijd plechtig de zon begroetten.

Bezoek aan de kerststallen

Op Eerste Kerstdag en Tweede Kerstdag is de Gummaruskerk te Wagenberg na de viering van 9.30 uur vanaf 10.30 uur tot 12.00 uur open om de beide kerststallen in de kerk te gaan bezoeken. Ook bij Seniorenpartner 'de Wijngaerd' in Made bent u van harte welkom om de daar opgebouwde kerststallen te bewonderen, daar staan o.a. de kerststal van de vroegere Blasiuskerk en die van de vroegere Bernarduskerk. Op het moment van verschijnen van deze nieuwsbrief was nog niet bekend wanneer de kerk in Terheijden speciaal open is om de kerststal te bezoeken.

In Nieuwsbrief VHP 162 stond een oproep om je gedachten en gevoelens over de kerk en het geloof te delen met anderen. José Rasenberg- Jacobs beantwoordde die oproep

Hier even proberen op papier te zetten wat de kerk mij bindt. Ik vind het altijd moeilijk om alles mooi onder woorden te brengen en heb vaak het idee dat anderen dat beter en mooier kunnen dan ik, toch waag ik een poging omdat ik nu , met een gebroken schouderkop, er de tijd voor heb en probeer te nemen.

Wat is geloof voor jou?

Hier begint het al mee..... moeilijk om onder woorden te brengen omdat ik van de ene gedachte naar de andere spring. Geloof is voor mij een houvast in de dingen die ik doe, dat ik bevestigd wil zien worden , dat ik ze goed doe op mijn manier.

Zodat ik kan geloven dat als ik mijn voorkeur uit laat gaan om zondags niet te kerk te gaan, maar geniet van het oppassen op onze kleinkinderen, het bakske koffie bij mijn moeder, een mooie wandeling, dat geloven je niet alleen in de kerk doet maar elders dus.

Dit is weer niet het juiste antwoord op de vraag bedenk ik mij nu maar ik ben het verhaaltje kwijt wat in mij opkwam.

Kracht van de kerk?

De kracht van de kerk brokkelt af en toch zijn er vele mensen zoekende.

Als je kijkt hoeveel mensen als pelgrim onderweg zijn, zoekende naar zichzelf en hoe verder in hun leven. Luisterden we vroeger naar de kerkleiders nu proberen we zelf in ons de kerk te maken die we graag willen. Daarom hoop ik dat er ruimtes van kerken opblijven om je af en toe terug te kunnen trekken voor een kaarsje en wat rust. Zodat de geur, de orgelmuziek, en alle dingen die erbij horen niet verloren gaan.

Wat zorgt ervoor dat mensen zich thuis voelen?

Dat de kerk een plaats is waar mensen zich thuis voelen, een plaats voor iedereen.

Probeer dit door afwisseling te creëren zodat iedereen iets kan vinden waar hij of zij naar op zoek is.

En vraag net als nu waar ze behoefte aan hebben. Als ik denk hoe ik me thuis zou voelen.....

Meer oecumenische diensten, een Taizé-viering, een boeteviering

Een kerstnachtdienst met afsluitend het lied 'de herdertjes lagen bij nachten'.

Dienst op een doordeweekse avond

Wat maakt mij trots?

Het gebouw kerk, hoe hebben ze vroeger zulke gebouwen kunnen bouwen.

Prachtig toch. En dat ik daarvan nu mag genieten zolang ze er nog zijn.

Daarom loop ik graag of neem ik graag deel aan een dienst als ik elders op vakantie ben in de plaatselijke kerk aldaar in binnen - maar ook buitenland.

Nou ik hoop dat het een beetje overkomt wat ik graag heb willen verwoorden.

Sorry voor het niet alles juist op papier te krijgen, maar typen met een hand

en een beetje handje valt niet mee. Succes met alles wat jullie doen

en ik zie weer uit naar de volgende nieuwsbrief.

José, reuze bedankt voor je bijdrage en dat je gebroken schouderkop weer spoedig heel mag zijn.

De overwinning op het duister begint met een kaarsvlam.

Licht en donker

Donker is niet zozeer de zwarte kleur of wanneer je naar boven kijkt rond 22.00 uur op een regenachtige decemberavond.

Nee, donker ervaar je in je leven wanneer je verdrietig, bang, ziek of ontgoocheld bent. Het donkere drukt uit waar je je niet goed bij voelt.

Licht is niet zozeer de prachtige sterrenhemel, de maan of de ledverlichting op je kamer.

Neen, licht ervaar je in je leven wanneer je weet dat er mensen zijn die om je geven. Die er altijd voor je zijn, in welke omstandigheden dan ook.

Het is belangrijk dat je licht en donker kan delen met mensen. Zo kan je ook een lichtpunt zijn voor anderen.

Derde editie Kerststallenroute in Terheijden van 16 t/m 27 december 2024

Voor meer informatie wat betreft de routes: www.kerststallenrouteterheijden.nl of bel 06 42111338 of mail: kerststallenroute@sovak.nl

***Hoor ernaar, wees stil,
voel het nieuwe leven
ontwaken in deze tijd,
in liefde, in onszelf.***

Historische lijn kerk Antonius Abt Terheijden (7)

Johan van der Made

In de zomer van 1671 werd de toren door blikseminslag getroffen. De spits brandde geheel af, het muurwerk werd beschadigd en de klokken waren niet meer te gebruiken.

Op 24 juli 1671 stond 'den uyt gebranden toren' als eerste punt van bespreking op de agenda van het gemeentebestuur. Wegens het ontbreken van de kerkklokken kon er niet worden geluid bij het ter kerke gaan, bij overlijden en begraven. Ook was het 'noodsakelyck ende dienstich om met het kleppen der klokke de bevolking te kunnen waarschuwen voor brant, t'affweeren van stroopers, vagebonden' en men was bang voor 'een aenstaenden oorloch'.

Maar er was geldgebrek. Daarom besloot het gemeentebestuur om bij iedereen aan te kloppen voor een geldelijke bijdrage.

In 1674 werd een contract voor zes jaar opgesteld met een 'schaliedekker' in Oosterhout, over 'het repareren vande gereformeerde kercke van Ter Heijden'. Het afgesproken loon bedroeg voor het eerste jaar 42 gulden en voor de volgende vijf jaren 'jeder jaer de somme van drie en twintich gulden'. Daarvoor moest de schaliedekker het dak en de kleine toren onderhouden. Daarnaast zorgde de kerk voor de overnachtingen van de aannemer en zijn knechten, plus elk jaar een half vat bier of drie gulden extra. Ingeval van ernstige stormschade kon hij daggeld berekenen en was het materiaal voor rekening van de kerk.

Aan de Prins van Oranje werd op 18 april 1682 om hulp gevraagd voor de reparatie van de toren, 'omdat zij nu soo lang van klokke geslach ende andersints ontbloot sijn geweest'. Er kwam nu toestemming om hout te gaan halen in het Mastbos voor de opbouw van de toren. Op zondag 14 maart 1683 werd na de kerkelijke diensten bekend gemaakt dat de torenspits kon worden hersteld. Het zal geen hoge maar een lage torenspits zijn geworden, zoals die te zien is op een tekening uit 1830.

De lage torenspits met "telegraaf" in 1830

Techniek is een nuttige dienaar maar een gevaarlijke meester.

Gods menslievendheid **Pater Piet Schellens**

De blijde boodschap van de Kerstnacht is: onze God is niet dood, zoals in de vorige eeuw beweerd werd. Onze God is niet kwaad of hardvochtig, zoals in onze jeugd werd verteld. God is geen scrupuleuze boekhouder, zoals Hij ons werd voorgesteld. Nee, God is menslievend. Hij houdt van ons. Hij heeft ons geschapen uit liefde. Hij kent ons: onze namen staan geschreven in Gods hand. God wil onze tranen drogen en ons leed verzachten. En ooit zal Hij onze dood ongedaan maken en een plaats voor ons bereiden in het Vaderhuis.

Dat doet de milde en menslievende God. En dat Hij zo is, liet Hij zien in Jezus, zijn Zoon en evenbeeld. Daartoe zond Hij Hem naar onze wereld: "Heden is u een Redder geboren: Christus de Heer".

Bij dit weerloze kind zingen wij het gevoelige en romantische 'Stille nacht'. We konden beter zingen: 'Stille macht'. Want in dit kind zit een geladenheid geborgen, een bezieling die er eens uit zal breken. Niet almachtig en gewelddadig, maar het zal een stille macht zijn, een

zachte kracht, zoals profeten voorspeld hebben. Hij zal niet schreeuwen op straat, Hij zal niets of niemand breken, zelfs niet het geknakte riet; en de smeulende vlaspit zal Hij niet doven. Nee, Hij geneest, heelt, vergeeft, mild en zachtmoedig en barmhartig. Zo laat Hij zien, wie en hoe God is.

Daarom is het eerste woord van de engelen met Kerstmis: "Vreest niet!"
In ons geloof is geen plaats voor angst, maar voor vertrouwen en overgave.
Want God is menslievend.

***Geen schepsel zo klein of ellendig
of het weerspiegelt de goedheid
van God (Thomas a Kempis)***

Alle dagen wordt de Heer geboren

*Voor deze aarde zonder licht
om de donkere wolken te overwinnen.*

*Om deze wereld te veranderen
wordt de Heer alle dagen geboren*

*Om armoede te overwinnen
voor de armen die lijden.
Om gelijkheid van alle mensen
wordt de Heer alle dagen geboren*

*Om ons liefde te brengen
om ons egoïsme te overwinnen.
Om onze armen uit te strekken naar elkaar
wordt de Heer alle dagen geboren*

Een witte kerst ***Godfried Bomans***

Er was eens een man die het kerstfeest grondig wilde vieren. Hij haalde een laddertje uit de schuur en spande langs het plafond de rode papieren slingers die daarvoor garant zijn. Aan de lamp hing hij een van die rode bellen, die opgevouwen weinig lijken, maar naderhand nog aardig meevallen. Toen dekte hij de tafel. Hij had hiervoor urenlang over drie winkels verdeeld in de rij gestaan, maar het zag er dan ook goed uit. Naast elk bord stak hij ten slotte een kaarsje aan, waarvan je er tien in een doos koopt, en klapte in zijn handen. Dit was het teken om binnen te komen.

Zijn vrouw en kinderen, die al die tijd in de keuken elkaar met een verlegen glimlach hadden aangekeken, kwamen bedremmeld binnen. "Nee maar," zeiden ze, "dat had je niet moeten doen." Maar omdat hij het toch gedaan had gingen ze blij zitten en keken elkaar warm aan. "En nu gaan we niet alleen smullen," zei de man, "we moeten ook beseffen wat er nu eigenlijk gebeurd is."

En hij las voor hoe Maria en Jozef alle herbergen aflieden, maar nergens was er plaats. Maar het kind werd ten slotte toch geboren, zij het in een stal. En toen begonnen ze te eten, want nu mocht het, al was er dan veel ellende in de wereld.

"Kijk," zei de man "dat is nu Kerst vieren en zo hoort het eigenlijk." En daarin had hij gelijk. En zij verwonderden zich over de hardvochtigheid van al die herbergiers, maar het was ook tweeduizend jaar geleden moet je denken, zo iets kwam nu niet meer voor.

En op dat ogenblik werd er gebeld. De man legde de banketstaaf die hij juist aan de mond bracht, verstoord weer op zijn bord.

"Dat is nu vervelend," zei hij, "er is ook altijd wat." Hij knoopte zijn servet los, sloeg de kruimels van zijn knie en slofte naar de voordeur.

Er stond een man op de stoep met een baard en heldere, lichte ogen. Hij vroeg of hij hier ook schuilen mocht, want het sneeuwde zo. Het was namelijk een witte Kerst, dat heb ik nog vergeten te zeggen, hoe kan ik zo dom zijn. De beide mannen keken elkaar een ogenblik zwijgend aan en toen werd de een door een grote drift bevangen. "Uitgerekend op Kerstmis," zei hij, "zijn er geen andere avonden." En hij sloeg de deur hard achter zich dicht.

Maar terug in de kamer kwam er een vreemd gevoel over hem en de tulband smaakte hem niet. "Ik ga nog eens even kijken," zei hij, "er is iets gebeurd, maar ik weet niet wat."

Hij liep terug naar de stoep en keek in de warrelende sneeuw. Daar zag hij de man nog juist om de hoek verdwijnen, met een jonge vrouw naast zich, die zwanger was. Hij holde naar de hoek en tuurde de straat af, maar er was niemand meer te zien. Die twee leken wel in de sneeuw te zijn opgelost. Want het was, zoals gezegd, een witte Kerst.

Toen hij weer in de kamer kwam zag hij bleek en er stonden tranen in zijn ogen. "Zeg maar even niets," zei hij, "die wind is wat schraal, het gaat wel weer over." En dat was ook zo, men moet zich over die dingen kunnen heen zetten. Het werd nog een heel prettig Kerstfeest, het was in jaren niet zo echt geweest. Het bleef sneeuwen, de hele nacht door en zelfs het kind werd opnieuw in een schuur geboren.

Kerstlied

*Het gebeurde op een winterdag des nachts om twaalf uren.
De kleine kudde met herders lag te sluimeren bij de vuren.
Toen klonk uit de hemel een heldere wijs:
Kyrie Eleis*

*Maar ik en gij waren niet daarbij, ons trokken te vele zaken
Naar aardse gewichtigdoenerij, naar wereldse vermaken
Of naar onze zorgen voor drank en spijs.
Kyrie Eleis.*

*De herders hadden hun handen vol eenvoudige geschenken.
Zij gaven het kerstkindje schapenwol en baden het:
wil aan ons denken
Wanneer gij zult zijn in uw paradijs.
Kyrie Eleis.*

*Doch ik en gij komen achteraan met duizenden meegelopen
Wij zullen wel lang in de rij moeten staan, maar de staldeur is nog open.
Wij worden misschien nog wel eenmaal wijs.
Kyrie Eleis. (Anton van Duinkerken)*

Bij ons stonden de bomen buiten

In het Weekblad Oosterhout van 25 december 2013 werden drie zusters Norbertinessen van Catharinadal bevraagd over hun kerstervaring. Een van de drie zusters was Johanna Maria van Wingerden, geboren op 9 juli 1923 te Made als dochter van Johannes van Wingerden en Elisabeth Francisca Thijssen. Vader was landbouwer. In mei 1949 trad zij op 25-jarige leeftijd in bij de zusters Norbertinessen als zuster Antonia en deed haar plechtige professie op 21 november 1953. Zij overleed in 2019.

Als 7-jarige, die haar eerste communie gedaan had, mocht zij mee naar de nachtmis. Dat was een half uur lopen door de sneeuw en een donker eikenbos. "Het was net of er met Kerstmis vroeger altijd sneeuw was".

Als klein meisje was zij erg onder de indruk van de stralende ster bij de kerk en de prachtige kerststal. "Met die schaapkes daar gingen die klein jong mee zitten spelen".

Soms was het wel koud, want in de kerk was geen verwarming, maar al die mensen en de kaarsen hielden de kerk toch warm. "Ik was toen al onder de indruk van die prachtige Latijnse gezangen".

Thuis gekomen was er lekker eigen gebakken kerstbrood. "We hadden wel een klein stalleke, maar gene kerstboom. Bij ons stonden de bomen buiten".

Eenmaal ingetreden vond de zuster al die plechtigheden met kerstmis in Catharinadal wel lang duren, maar zij was erg geïnteresseerd in de mooie Gregoriaanse gezangen.

Zuster Antonia, Jo van Wingerden

Zuster Quirina (links) en zuster Barbara met de kloosterkatten.

Zuster Antonia , Johanna Maria van Wingerden, was niet de enige van Wingerden uit Made in Catharinadal. Twee zussen van haar vader Jan waren daar eerder ingetreden. Maria Elisabeth van Wingerden (1878-1970) was daar zuster Quirina vanaf 1895 en Johanna van Wingerden (1879 -1975) was daar zuster Barbara vanaf 1905. Hun moeder Johanna Pinkers (1850-1931) was geboren in Made, vader Petrus Bernardus van Wingerden (1843-1917) was geboren in het Zuid-Hollandse Monster.

Het gezin woonde in wat men toen de Buitenkomp van Made noemde.

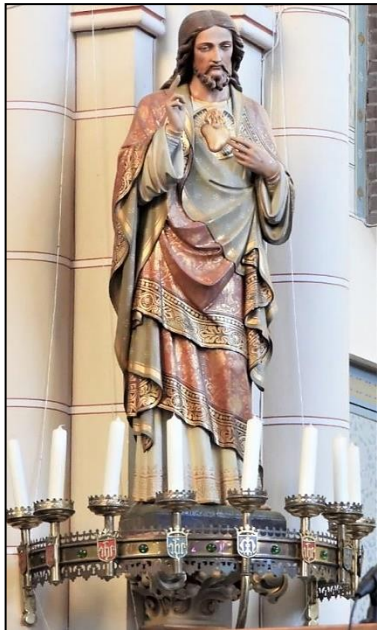
In het gedachtenisprentje van zuster Antonia, Jo van Wingerden, wordt de grote rol van haar twee tantes in het klooster vermeld ten aanzien van het intreden van Jo.

Het vurig gebed van de twee tantes zou er toe geleid hebben dat Jo haar studie verpleegkunde afbrak en in het voetspoor van haar tantes trad.

Zowel de twee tantes als hun nichtje Jo waren in Catharinadal veelal werkzaam in hof en tuin en in de kas. Dat werk lag hen wel, want dat waren ze van huis uit wel gewend, meehelpen op het boerenbedrijf. Zuster Antonia hield dan ook steeds het weerbericht goed in de gaten. Zij hield ook nauwkeurig een journaal bij van alles wat er gebeurde in haar grote familie, binnen de kloostergemeenschap en in de wereld. Nuchter, met een wijs en zacht gemoed, plichtsgetrouw en wilskrachtig zo wordt deze Madese Norbertines van Catharinadal gekenschetst.

Bronnen: Familie van Wingerden, met dank voor de aangeleverde foto's en informatie
Weekblad Oosterhout
Gedachtenisprentje zuster Antonia, Jo van Wingerden.

In algemene zin is het eigenlijk heel speciaal te noemen dat de westerse wereld afscheid neemt van het religieuze leven in een periode waarin zoveel mensen de behoefte voelen zich tijdelijk terug te onttrekken aan de drukte en snelheid van het moderne leven. Terwijl overheden subsidies uittrekken om stilteplekken te creëren, terwijl tal van organisaties bezinningsmomenten en meditaties organiseren, kwijnen de ultieme plekken van stilte en meditatie zachtjes weg. (Emeritus-abt Denis Hendrickx, Norbertijnen van Berne)

Dilexit nos, Hij hield van ons

In zijn vierde encycliek (rondzendbrief) Dilexit nos schetst paus Franciscus een niet al te positief stemmend wereldbeeld: *'De wereld van vandaag is getekend door oorlog, sociale en economische onevenwichtigheden, ongebreideld consumentisme en technologieën die de menselijke natuur dreigen te ondermijnen',*

Met zijn encycliek roept paus Franciscus op tot een verandering van perspectief en spoort hij ons aan het meest essentiële opnieuw te ontdekken: het hart.

Op 5 juni jl. sprak de paus op het St. Pietersplein de hoop uit dat de encycliek zou uitnodigen tot nadenken over aspecten van de Goddelijke liefde die het pad van kerkelijke vernieuwing zouden kunnen verlichten en zinvol zouden kunnen resoneren met 'een wereld die haar hart lijkt te hebben verloren.'

***H. Hartbeeld in de
Gummaruskerk Wagenberg
uit 1874.Foto Caspar Dingjan.***

Alleen in stille vijvers weerspiegelt het licht der sterren.

Geen 75-jarig jubileum, wel een 55-jarig jubileum

Tijdens de strijd bij de bevrijding in 1944 werd de majestueuze koepelkerk van Zevenbergschen Hoek zodanig beschadigd dat men het beter vond op dezelfde plaats een nieuwe kerk te bouwen. Een nieuwe kerk die in 1949 werd ingewijd en die dit jaar dus 75 jaar bestaat, maar er kwam geen

feestelijke jubileumviering, maar wel een afsluitende viering op 24 november, want de kerk wacht op herbestemming, er vinden geen weekendvieringen meer plaats, nog wel dopen, uitvaarten en huwelijksvieringen tot zich een koper aandient voor het gebouw, waarna het gebouw aan de eredienst wordt onttrokken.

Organist John van Opdorp, ontving tijdens de afsluitende viering de gouden speld met insigne van de Gregoriusvereniging voor maar liefst 55 jaar organist zijn, jaren waarin hij ook in onze parochie actief is als organist. Zo begeleidt hij verschillende koren en komt hij ook regelmatig het Vermeulengorgel in zaal 'de Abt' in Terheijden bespelen, waarbij hij dan ook een bewoner van Zorgcentrum Antonius Abt en anderen terzijde staat om hun muzikale talenten op het grote orgel te laten horen. Voor John, een van harte proficiat met zijn jubileum.

Hoop

Het geloof waar ik het meest van hou, zegt God, is de hoop.

Geloof, dat verwondert me niet.

Ik ben overal zo zichtbaar aanwezig, in de zon en de maan en de sterren aan de hem en in 't gewemel van de vissen in rivieren, en in alle dieren, en in het hart van de mens, zegt God, dat geloven in mijn ogen geen wonder is.

Ook liefde verwondert me niet, zegt God.

Er is onder de mensen zoveel verdriet, dat ieder mens vanzelf begrijpt dat ze elkaar moeten helpen. Ze zouden harten van steen hebben als ze dat niet zien. Nee, liefde, zegt God, dat verwondert me niet.

Wat me verwondert, is de hoop., zegt God.

De mensen zien toch wat er in de wereld gebeurt en ze geloven toch dat het morgen allemaal anders kan.

Wat een wonder dat de mensen dat kleine hoopje hoop met voorzichtige gebaren in hun hand en in hun hart bewaren, een vlammetje dat keer op keer weer wankelt en dreigt neer te slaan maar altijd weer weet op te staan, en nooit wil doven. Soms kan ik mijn eigen ogen niet geloven, zegt God.

Geloof en liefde zijn als vrouwen.

Hoop is een heel klein meisje van niks.

Zij loopt tussen de twee vrouwen en iedereen denkt:

die vrouwen houden haar bij de hand,

die wijzen de weg, maar het is omgekeerd.

Het is dat kleine meisje hoop –

je ziet het zwak zijn, bang zijn, beven, je denkt soms dat het zo onooglijk is –

het is dat kleine meisje hoop dat geloof en liefde bij de hand houdt,

dat de mensen laat zien, wat in het leven mogelijk is.

(Dominee Bert Altena naar de tekst van Charles Péguy, een Franse schrijver en dichter, die sneuvelde in 1914 bij de eerste slag om de Marne))

Hoop is een goed ontbijt, maar een slecht avondeten.

Alles is anders

Bij gelegenheid van opa's 95e verjaardag was er een feestelijk diner. De kleinkinderen stelden opa een aantal vragen. Een van hen vroeg: "Opa, wij weten dat u een gelovig man bent. Is dat geloof in de loop van uw leven veranderd?" Opa antwoordde: "Vroeger geloofde ik alles. Nu geloof ik nog steeds alles. Maar alles anders.

Verhuisbericht

Zuster Corneline Buijsman was de laatste zuster van de zusters van Liefde uit Tilburg die nog in Made woonde en werkte en zij was zeer actief binnen onze parochie.

In 1853 waren de eerste zusters van Liefde van Onze Lieve Vrouw, Moeder van Barmhartigheid (zusters van de Oude Dijk te Tilburg) naar Made gekomen en de zusters bouwden daar in de loop der jaren een omvangrijk kloostergebouw met kapel, scholen, internaat en plaats voor zorg aan ouderen. Alles wat daar nu nog van rest zijn de kapel en het oude mannenhuis met daar om heen straks nieuwbouwwoningen en appartementen.

Zuster Corneline vertrok in 2016 naar Tilburg.

Zij wenst ons allemaal *gezegende kerstdagen* en een *voorspoedig nieuwjaar* en zij bericht ons tevens dat zij verhuisd is.

Haar nieuwe adres is: Oude Dijk 7-21, 5038 VM Tilburg. Tel: 013-889 37 58

Voor zuster Corneline ook onze beste wensen.

Zoek het niet te ver.

Het licht is dichterbij dan je denkt.

Het is in jou, in mij, in alles en iedereen.....

Het parochiebestuur en het pastoraal team van de Vijf Heiligen Parochie wensen je een gezegend Kerstfeest en een voorspoedig 2025.

Op vrijdag 27 december 2024 verschijnt Nieuwsbrief VHP 165

Zelf kopij aanleveren door koren, werkgroepen of op persoonlijke titel kan ook.

Deze dien je te sturen naar: info@naardekerk.nl en wel voor woensdag 25 december 2024.

Neem ook eens een kijkje op de website van onze Vijf Heiligen Parochie: www.naardekerk.nl